

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้” สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

The Development “Edible vegetable garden fence” learning Unit for Prathomsuksa 6

Students at Kasetsart University Laboratory School Kamphaeng Sean Campus

มนตรี วัตน้อย¹, ชานนท์ แสงใส¹, ณัฐกรชวัล พรหมภักดี¹, วิจิตรา อยู่รุ่ง¹, วิศนีย์ สีเยี่ยม¹, ลลิตพร สุทธิ

ประภา¹

นิภา คู่เจริญ¹, สัจจพร คนบุญ¹, ศิริพร ภูระหงษ์¹, นารีรัตน์ รัชประภาพงษ์¹, สันติ ศรีสวนแดง²

Montri Wadnoy, Chanon Sangsod, Natkornchawan Prompakdee, Wijitra Yoorung, Witsanee Seaiem,

Lalidporn Suttipapar, Nipa Kucharoen, Sajjaporn kronboon, Siriporn Phurahong,

Nareerat Ratchapaparpong, Sunti Srisuantang

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนครั้งนี้ดำเนินการโดยนิสิตครูสาขาเกษตรและสิ่งแวดล้อมศึกษา ภายใต้คำปรึกษาของอาจารย์นิเทศก์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้” และผลการจัดการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน ได้มาด้วยการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ผู้วิจัยได้ทดลองจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้” เป็นเวลา 5 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ แบบประเมินผลงานด้านการเกษตรแบบสังเกตกระบวนการทำงานกลุ่ม แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และนำเสนอข้อมูลด้วยตาราง และแผนภูมิ จากผลการวิจัย พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีคะแนนจากการทดสอบความรู้ในระดับที่น่าพอใจ มีพัฒนาการในกระบวนการทำงานกลุ่มดี และโดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้” ดังนั้นจึงสามารถนำหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้” ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสาระงานเกษตรได้ แต่อาจจะต้องปรับกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ การพัฒนาหลักสูตร เกษตรศึกษา การวิจัยในชั้นเรียน

ABSTRACT

This classroom action research was conducted by pre-service teachers in agricultural education with guidance from university supervisor. Pre-service teachers developed “Edible vegetable garden fence” learning unit and studied academic achievement and satisfaction of prathomsuksa 6 Students at Kasetsart University Laboratory School Kamphaeng Sean Campus. Samples group were 40 students in prathomsuksa 6/3 class at Kasetsart University Laboratory School

¹นิสิตครู 5 ปี สาขาเกษตรสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

การประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 9

²อาจารย์ภาควิชาการพัฒนาศึกษาทรัพยากรมนุษย์และชุมชน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต
กำแพงแสน

Kamphaeng Sean Campus in academic year 2012 with a class unit simple random sampling. Researchers have experimented for a period of 5 weeks. The instruments were tested, the evaluation of the processes of agriculture, the observation of learning and satisfaction questionnaires. Data analysis used basic statistics and frequency distribution, percentages, averages, tables and charts. Results found that most students had the score of the test in a satisfactory level. Development of groups process were very good and overall student satisfaction with in the learning unit. It may concluded that there could be used the developed learning unit for teaching agricultural subject but learning activities would be adjusted to suit a particular student group.

Keywords : Curriculum Development, Agricultural Education, Classroom action research

E-mail : satsts@ku.ac.th

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสมดุทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งจะต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในด้านต่างๆ โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากการลงมือปฏิบัติเห็นของจริง รู้จักการสังเกต ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และต้องสามารถนำเอาความรู้ ทักษะที่ได้รับนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เท่าที่ปรากฏในปัจจุบัน ครูผู้สอนมักประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอนที่ต้องเน้นการปฏิบัติ ครูมักจะใช้วิธีการสอนโดยการสาธิตและบรรยาย เนื่องจากเวลาน้อยไปและความสนใจของนักเรียนไม่เท่ากัน เรียนรู้ได้ไม่พร้อมกัน การบรรยายเพียงอย่างเดียวนั้นอาจจะทำให้เด็กนักเรียนนั้นลืมนี่ได้ง่ายเพราะเป็นความจำที่ไม่ถาวรและเด็กนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตกต่ำ

จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน โดยถือว่าทุกคน มีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน 2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่างๆ 3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน 4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน 5) การเรียนรู้ หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกันนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้นแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก (ทิสนา เขมมณี, 2550) และแนวคิดการเรียนรู้แบบลงมือ

ปฏิบัติเป็นวิธีที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติหรือทำการทดลองค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดประสบการณ์ตรง วิธีสอนแบบปฏิบัติการหรือการทดลองแตกต่างจากวิธีสอนแบบสาธิต คือ วิธีสอนแบบปฏิบัติการหรือการทดลองผู้เรียนเป็นผู้กระทำ เพื่อพิสูจน์หรือค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ส่วนวิธีสอนแบบสาธิตนั้นครูหรือนักเรียนเป็นผู้สาธิตให้เห็นกระบวนการและผลที่ได้รับจากการสาธิต เมื่อจบการสาธิตแล้วผู้เรียนต้องทำตามกระบวนการและวิธีการสาธิตนั้น (ธีระศักดิ์ เกียงขวา, 2553)

จากเหตุผลและแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้” โดยบูรณาการเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสร้างทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

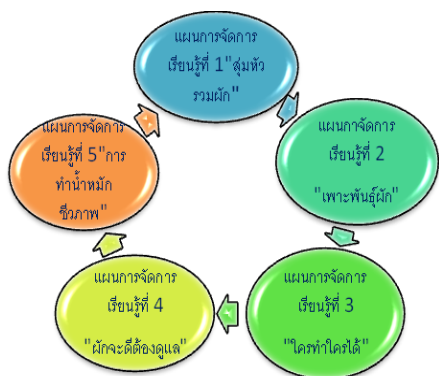
1. เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่เรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้”

วิธีการวิจัย

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้” ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ประกอบด้วย ขั้นตอน 5 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1 ขั้นวางแผนการวิจัยและออกแบบหน่วยการเรียนรู้ คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรสาระการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน และร่วมกันออกแบบหน่วยการเรียนรู้

2 ขั้นสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือประเมินผล ผู้วิจัยได้เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินการเรียนรู้และนำเสนอให้กับผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์ในสาขาเกษตรและสิ่งแวดล้อมศึกษา จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และได้มีการปรับปรุง ได้แผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน และเครื่องมือประเมิน ดังภาพที่ 1

เครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้
แบบทดสอบ เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อแบบสังเกต
กระบวนการทำงานกลุ่ม เป็นแบบ Rating Scale มีรายการประเมินจำนวน 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน
แบบประเมินผลงานด้านการเกษตร เป็นแบบ Rating Scale มีรายการประเมินจำนวน 11 ข้อ คะแนนเต็ม 44 คะแนน
แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน เป็นแบบบันทึกพฤติกรรมทั้งชั้นเรียน บันทึกตามความถี่ของพฤติกรรม โดยจะสังเกตจำนวน 3 ครั้ง
แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบ Rating scale แบ่งระดับคุณภาพเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ภาพที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือประเมินในหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้”

3 ขั้นทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ “ผักสวนครัวรั้วกินได้” ที่สร้างขึ้น โดยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 10 ชั่วโมง

4 ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีที่หลากหลายโดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาและเน้นการประเมินตามสภาพจริงให้มากที่สุด ซึ่งจะครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

5 ขั้นสรุปผลและสะท้อนผลการวิจัย การสรุปผลและการวิเคราะห์ผลจากเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ แล้วนำเสนอข้อมูลด้วยตาราง และแผนภูมิ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 บริบทของโรงเรียน

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,576 คน จำนวนบุคลากร 138 คน ตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีเวลาเรียน 80 ชั่วโมงต่อปีหรือ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในหมวดสาระการเรียนรู้พื้นฐานวิชาบังคับ

1.2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 40 คน โดยเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 55.00 และ 45.00 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป รองลงมาคือคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 62.50 และ

		ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
ตารางที่ 1) ของนักเรียน	เพศ	ชาย	18	45.00	ข้อมูลพื้นฐาน
		หญิง	22	55.00	
	ผลการเรียนเฉลี่ย				
		ต่ำกว่า 2.00	-	-	
		2.01 – 3.00	15	37.50	
		3.01 – 4.00	25	62.50	

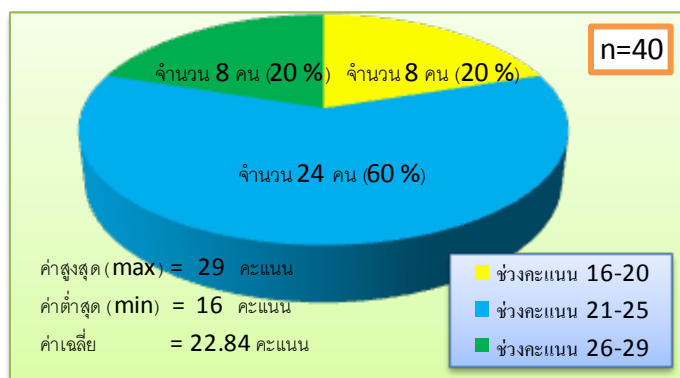
รวม	40	100.00
-----	----	--------

ตอนที่ 2 ผลการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ “ฝึกสวนครัวรั้วกินได้” ผู้วิจัยได้ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

2.1 ด้านความรู้ (Knowledge)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วัดโดยแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน ผู้วิจัยได้แบ่งคะแนนสอบออกเป็น 3 ช่วงคะแนน คือช่วงคะแนนระหว่าง 16-20, 21-25 และ 26-29 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนอยู่ในช่วงคะแนน 16-20 คะแนน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ช่วงคะแนน 21-25 คะแนน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และช่วงคะแนน 26-29 คะแนน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20 (ภาพที่ 1)

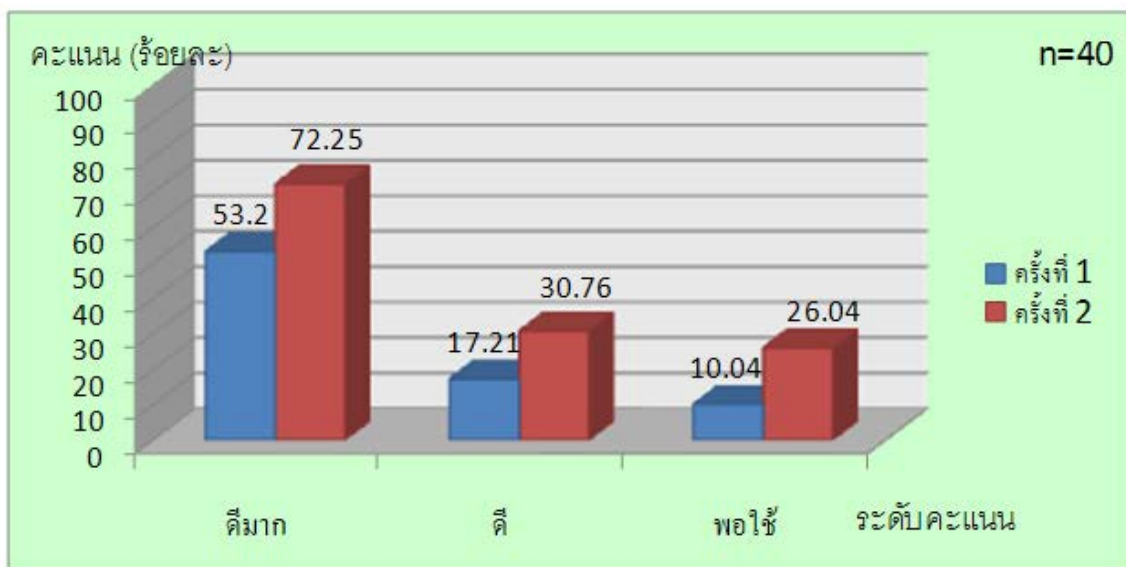

ภาพที่ 1 แสดงจำนวนนักเรียนตามระดับช่วงคะแนน

2.2 ด้านทักษะกระบวนการ (Practice)

ทักษะกระบวนการ ประเมินโดยใช้แบบสังเกตกระบวนการทำงานกลุ่มและแบบประเมินผลงานด้านการเกษตร

ผู้วิจัยได้สังเกตกระบวนการทำงานกลุ่มของนักเรียน 2 ครั้ง พบว่าครั้งแรกนักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดีมากร้อยละ 53.20 รองลงมามีคะแนนระดับดี และพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 17.21, 10.04 ตามลำดับ ครั้งที่ 2 นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับดีมากร้อยละ 72.25 รองลงมามีคะแนนระดับดีและ พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 30.76, 26.04 ตามลำดับ (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม

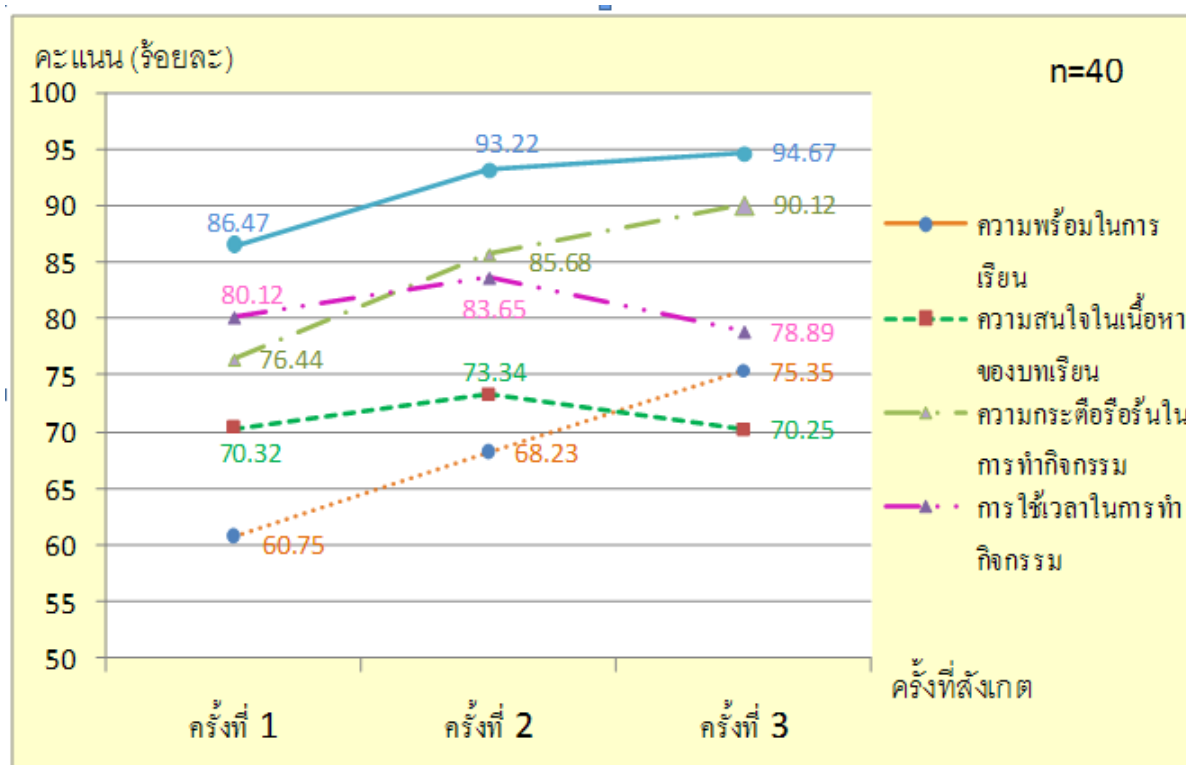
การประเมินผลงานด้านการเกษตรของนักเรียน ผลการประเมินพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยด้านการทำน้ำหมักชีวภาพมากที่สุดเท่ากับ 3.75 คะแนน รองลงมามีคะแนนค่าเฉลี่ยด้านการเพาะเมล็ดลงในแปลงปลูก คือ 3.50 คะแนน (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ผลงานด้านการเกษตรของนักเรียน(n=40)

ลำดับที่	ผลงาน	รายการประเมิน				รวม	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
		ความถูกต้องสมบูรณ์	ความเป็นระเบียบเรียบร้อย	วัสดุที่ใช้ผลิตผลงาน	ส่วนประกอบของผลงาน				
1	การทำน้ำหมักชีวภาพ	4	3	4	4	15	3.75	0.50	ดีมาก
2	การเพาะเมล็ดในแปลงปลูก	3	3	4	4	14	3.50	0.57	ดีมาก
3	การย้ายต้นกล้าพริก	3	3	4	3	13	3.25	0.50	ดีมาก
4	จำนวนต้นพริกที่เจริญเติบโตหลังการเพาะในเมล็ด	2	3	3	3	11	2.75	0.50	ดี
5	การทำค้างบวบและถั่ว	3	3	2	3	11	2.75	0.50	ดี

3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attitude)

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในหน่วยการเรียนรู้ “ฝึกสวนครัวรั้วกินได้” จำนวน 3 ครั้ง นักเรียนมีลักษณะพฤติกรรมดังนี้ “ด้านความพร้อมในการเรียน” ในครั้งที่ 1, 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 60.75, 68.75 และ 75.35 ซึ่งผลปรากฏว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านความพร้อมในการเรียนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน “ด้านความสนใจเนื้อหาบทเรียน” ในครั้งที่ 1, 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 70.32, 73.24 และ 70.25 ผลปรากฏว่าในครั้งที่ 1 และ 2 นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านความสนใจเนื้อหาบทเรียนเพิ่มขึ้น แต่ในครั้งที่ 3 การแสดงพฤติกรรมด้านความสนใจเนื้อหาบทเรียนลดลงเนื่องจากเป็นช่วงที่นักเรียนขาดสมาธิในการเรียนเพราะว่าเป็นช่วงทำขั้วโหมงความสนใจในบทเรียนจึงลดลง “ด้านความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม” ในครั้งที่ 1, 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 76.44, 88.68 และ 90.12 “ด้านการใช้เวลาในการทำกิจกรรม” ในครั้งที่ 1, 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 80.12, 83.65 และ 93.22 “ด้านความร่วมมือกันในการเรียน” คิดเป็นร้อยละ 86.47, 78.89 และ 94.67 ซึ่งโดยภาพรวมแล้วพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในทุกๆด้านมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนทั้ง 3 ครั้ง

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการเรียน

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้ “ฝึกสวนครัวรั้วกินได้” พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในประเด็น “รู้สึกสนุกสนานในการเรียนวิชานี้” มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.25) “รู้สึกดีใจที่ฉันปลูกผักได้สำเร็จ” (ค่าเฉลี่ย 4.20) และ “รู้สึกอยากเรียนวิชานี้อีก” (ค่าเฉลี่ย 4.02) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในหน่วยการเรียนรู้ “ฝึกสวนครัวรั้วกินได้”

n=40

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล*
1. ฉันมีความสุขในการเรียนการสอน	3.37	0.822	ดี
2. ฉันรู้สึกสนุกสนานในการเรียนวิชานี้	4.25	0.758	ดีมาก
3. ฉันรู้สึกอยากเรียนวิชานี้อีก	4.02	0.832	ดี
4. ฉันอยากให้เวลาหมดเร็วๆ	2.87	1.285	ปานกลาง
5. ฉันรู้สึกเบื่อในการเรียนวิชานี้	2.50	0.904	ปานกลาง
6. ฉันอยากมาดูแลแปลงผักหลังเลิกเรียน	3.25	0.899	ดี
7. ฉันติดตามผลงานตนเองอย่างสม่ำเสมอ	3.52	1.037	ดี
8. ฉันรู้สึกภูมิใจในการร่วมกิจกรรม	2.52	1.082	ปานกลาง
9. ฉันชอบเรียนวิชาเกษตรมากกว่าวิชาอื่น	3.35	1.075	ดี
10. วิชาเกษตรมีความสำคัญกับฉัน	3.45	0.846	ดี
11. ฉันมีความสุขที่ได้เรียนกับคุณครู	3.39	0.932	ดี
12. ฉันรู้สึกดีใจที่ฉันปลูกผักได้สำเร็จ	4.20	0.823	ดีมาก
13. ฉันรู้สึกภูมิใจในผลงานของตนเอง	3.90	1.105	ดี
14. ฉันอยากเรียนวิชาอื่นแทนวิชาเกษตร	2.60	1.336	ปานกลาง
15. ฉันสนใจวิชาเกษตรมากขึ้น	3.72	0.905	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.39	0.919	ดี

* เกณฑ์แปลผล ดีมาก 4.25-5.00, ดี 3.25-4.24, ปานกลาง 2.25-3.24, น้อย 1.25-2.24, น้อยมาก ต่ำกว่า 1.25

สะท้อนผลการวิจัย

จากการประเมินผลการจัดการหน่วยการเรียนรู้ “ฝึกสวนครัวรั้วกินได้” ทั้งด้านความรู้-ความคิด ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ในระดับน่าพอใจ อีกทั้งนักเรียนมีความรู้สึกและความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และยังว่าทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มของนักเรียนดีขึ้นอย่างชัดเจน

การสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนในเชิงบวกคือ มีความสนใจ ตั้งใจเรียน และให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม และสนุกกับกิจกรรมในชุดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ควรปรับกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับนักเรียนและเวลา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนจากโครงการวิจัย “การพัฒนาโรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรู้เกษตรและสิ่งแวดล้อมโดยใช้สวนเกษตรเป็นฐาน” ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมี ผศ.ดร.สันติ ศรีสวนแดง เป็นหัวหน้าโครงการ

เอกสารอ้างอิง

- ทศนา เขมมณี. 2548. **รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย**. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2550. **การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และที่เน้นการปฏิบัติ**. กลุ่มส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการเรียนรู้ สำนักมาตรฐานการศึกษา และพัฒนาการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพฯ.